

Het zit anders!

Rapport voor Melanie

De afgelopen zeven jaar was Melanie Henriëtte Schultz van Haegen-Maas Geesteranus minister van Infrastructuur en Milieu. Hoe heeft zij het gedaan? Tijd om de balans op te maken, want zij stopt ermee.

Haar chef-d'oeuvre was ongetwijfeld de megaoperatie Omgevingswet. Melanie wist deze complexe wet gedreven, professioneel en politiek handig door het parlement te loodsen, met brede politieke en maatschappelijke steun. We noteren een dikke 8 in het rapport.

Ook de portefeuille 'water' kon bogen op een gemotiveerde en deskundige minister. Zij hield soepel de politieke supervisie over de Deltaprogramma's en kwam graag op bezoek bij innovatieve projecten. Ook internationaal was zij op dit front actief, wat niet identiek is met effectief. Maar toch: een 8.

Openbaar vervoer deed de staatssecretaris; Melanie ging over de wegen. Hier profileerde zij zich vooral als liberaal kopstuk: de onthulling van bordjes met 130 km. Een VVD/Telegraaf-hobby, met nadelen voor verkeersveiligheid en milieu. Diezelfde Telegraaf verweet haar dat zij haar infrabudget in crisistijd liet plunderen, maar dat valt reuze mee. Beter gebruik van de bestaande infrastructuur, slimme mobiliteitsoplossingen: Melanie deed er wel wat aan, maar het was slapjes, zonder aansprekende resultaten. Per saldo een 6 voor droge infra.

Het ruimtelijke ordeningsbeleid biedt een treurige aanblik. Melanie maakte hier weinig werk van, deels ingegeven door de overtuiging dat dit een zaak voor gemeenten en provincies is. Ze liet wel onder de vlag van het ministerie een boekje over 'gebiedsontwikkeling-nieuwe stijl' produceren, vol baarlijke nonsens. En ze liet de voorbereiding van de Nationale Omgevingsvisie in de soep lopen met een GroenLinkse babbelbox ('Jaar van Ruimte'). Bij de rel over de bebouwing van de kust – waar Melanie ten onrechte onder vuur kwam te liggen – was haar politieke instinct even zoek. Voor het domein ruimtelijke ordening moeten we een 4 noteren.

Melanie behoort eigenlijk tot de linkervleugel van de VVD. In de praktijk, als het erop aankomt, bleek ze mainstream liberaal. Voorbeeld: uit de wettelijke regeling voor stedelijke herverkaveling sloopte zij het sluitstuk: de enige eigenaar die niet mee wil doen, wil zij niet dwingen om te participeren, want dan komt het eigendomsrecht in het gedrang. Daarmee ontcrachtte zij de wet danig.

Tot slot: de mens achter de minister: ontspannen, sympathiek en toegankelijk. In dat opzicht een topper.

Het zit anders!, onder deze titel schrijft Friso de Zeeuw dit jaar voor ROM een maandelijks column waarin hij het vakdebat op het gebied van de fysieke leefomgeving volgt, fileert en van kanttekeningen voorziet.

« Friso de Zeeuw, praktijkhoogleraar
Gebiedsontwikkeling TU Delft »